

МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від "13" лютого 2020 р.

м. Київ

№ 62

Про затвердження переліку тестових питань на знання спеціального законодавства та варіантів відповідей для перевірки професійних знань кандидатів на зайняття посад фахівців з питань реформ

Відповідно до пункту 75¹ Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 року № 246 (зі змінами), **н а к а з у ю:**

1. Затвердити перелік тестових питань на знання спеціального законодавства та варіантів відповідей для перевірки професійних знань кандидатів на зайняття посад фахівців з питань реформ (далі – перелік тестових питань) Директорату дорожньої інфраструктури (додаток 1), а також Директорату автомобільного та електричного міського транспорту (додаток 2).
2. Управлінню кадрової служби забезпечити оприлюднення переліку тестових питань на офіційному вебсайті Мінінфраструктури та Єдиному порталі вакансій державної служби ЦАДС.
3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на державного секретаря А. Галушака.

Міністр

Владислав КРИКЛІЙ

Перелік тестових питань на знання спеціального законодавства та варіантів відповідей для перевірки професійних знань кандидатів на зайняття посад фахівців з питань реформ

Директорат дорожньої інфраструктури

**I. Питання на перевірку знань Закону України
«Про автомобільні дороги»**

1. Що таке автомобільна дорога?

- 1) лінійний комплекс інженерних споруд, призначений для безперервного, безпечного та зручного руху транспортних засобів;
- 2) комплекс інженерних споруд, призначений для руху транспорту і пішоходів, прокладання наземних і підземних інженерних мереж;
- 3) комплекс інженерних споруд, призначений для руху транспорту і пішоходів, прокладання наземних і підземних інженерних мереж у межах населених пунктів;
- 4) інженерні споруди, призначені для руху транспортних засобів і пішоходів через природні та інші перешкоди.

2. Що не є підставою для обмеження руху транспортних засобів на дорогах оборонного значення?

- 1) віднесення автомобільної дороги до автомобільних доріг оборонного значення;
- 2) віднесення автомобільної дороги до автомобільних доріг місцевого значення;
- 3) віднесення автомобільної дороги до приватних територій;
- 4) віднесення автомобільної дороги до доріг комунальної власності.

3. Які дороги належать до міжнародних автомобільних доріг?

- 1) що суміщаються з міжнародними транспортними коридорами та/або входять до Європейської мережі основних, проміжних, з'єднувальних автомобільних доріг та відгалужень, мають відповідну міжнародну індексацію і забезпечують міжнародні автомобільні перевезення;
- 2) що з'єднують дві або більше областей між собою, автомобільні дороги, що з'єднують основні міжнародні автомобільні пункти пропуску через державний кордон, морські та авіаційні порти міжнародного значення;
- 3) з'єднують столицю України - місто Київ, адміністративний центр Автономної Республіки Крим, адміністративні центри областей;

4) автомобільні дороги, що з'єднують адміністративні центри Автономної Республіки Крим і областей з адміністративними центрами районів;

4. Що не відноситься до складових автомобільних доріг загального користування у межах смуги відведення?

1) земляне полотно, проїзна частина, дорожнє покриття, смуга руху, споруди дорожнього водовідводу та водоочисні споруди, спеціально облаштовані місця для зупинки маршрутних транспортних засобів;

2) шумозахисні споруди, штучні споруди, засоби технологічного зв'язку, інженерне облаштування, архітектурне облаштування, елементи санітарного облаштування, зелені насадження;

3) технічні засоби організації дорожнього руху, автопавільйони, лінійні споруди і комплекси, що забезпечують функціонування і збереження доріг;

4) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, дорожнє покриття, штучні споруди, споруди дорожнього водовідводу.

5. Що не належить до повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства?

1) організація будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення відповідно до державних будівельних норм і стандартів;

2) формування державної політики у сфері дорожнього господарства та забезпечення управління автомобільними дорогами загального користування;

3) погодження переліків об'єктів та обсягів бюджетних коштів на будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт автомобільних доріг загального користування державного значення;

4) розроблення проектів державних цільових програм розвитку дорожнього господарства.

6. Що не належить до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства?

1) організація будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення відповідно до державних будівельних норм і стандартів;

2) забезпечення належного маршрутного орієнтування користувачів автомобільних доріг загального користування державного значення;

3) формування державної політики у сфері дорожнього господарства та забезпечення управління автомобільними дорогами загального користування;

4) внесення пропозицій щодо формування та реалізації державної політики з питань безпеки дорожнього руху.

7. За що не відповідає орган державного управління автомобільними дорогами загального користування?

- 1) за стан автомобільних доріг загального користування відповідно до діючих норм та фінансування;
- 2) за відшкодування збитків користувачам автомобільних доріг загального користування у порядку, визначеному законом;
- 3) за цільове використання бюджетних коштів на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг загального користування;
- 4) за відшкодування збитків, завданих закриттям руху понад встановлені терміни виконання робіт на вулицях і дорогах міст та інших населених пунктів.

8. Що відноситься до штучних споруд?

- 1) мости та шляхопроводи;
- 2) естакади та віадуки;
- 3) інженерні споруди, призначені для руху транспортних засобів і пішоходів через природні та інші перешкоди, а також сталого функціонування автомобільної дороги (мости, шляхопроводи, естакади, віадуки, тунелі, наземні та підземні пішохідні переходи, наплавні мости та поромні переправи, розв'язки доріг, підпірні стінки, галереї, уловлювальні з'їзди, снігозахисні споруди, протилавинні і протисельові споруди тощо);
- 4) переправи, розв'язки доріг, підпірні стінки, галереї, уловлювальні з'їзди.

9. Якою власністю є вулиці і дороги міст та інших населених пунктів?

- 1) державною;
- 2) приватною;
- 3) власністю юридичних або фізичних осіб;
- 4) комунальною.

10. Що відноситься до складових вулиць і доріг міст та інших населених пунктів?

- 1) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, дорожнє покриття, штучні споруди, споруди дорожнього водовідводу, технічні засоби організації дорожнього руху, зупинки міського транспорту, стоянки таксі, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки, зелені насадження, наземні та підземні мережі, майданчики для паркування;
- 2) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, зупинки міського транспорту, стоянки таксі, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки;
- 3) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, стоянки таксі, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки, зелені насадження;
- 4) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, дорожнє покриття, штучні споруди, споруди дорожнього водовідводу, технічні засоби організації дорожнього руху, зупинки міського транспорту.

11. За що не відповідають органи місцевого самоврядування, що управляють функціонуванням та розвитком вулиць і доріг міст та інших населених пунктів?

- 1) за розміщення технічних засобів організації дорожнього руху, об'єктів дорожнього сервісу та рекламоносіїв;
- 2) за стан вулиць і доріг міст та інших населених пунктів відповідно до діючих норм, у тому числі щодо безпеки руху транспортних засобів і пішоходів;
- 3) за якість робіт з проектування, будівництва, реконструкції, ремонту та утримання вулиць і доріг міст та інших населених пунктів;
- 4) за відшкодування збитків учасникам дорожнього руху, що виникли через незадовільний стан відомчих (технологічних) автомобільних доріг, у порядку, визначеному законом.

12. За що відповідають органи місцевого самоврядування, що управляють функціонуванням та розвитком вулиць і доріг міст та інших населених пунктів?

- 1) за стан відомчих (технологічних) автомобільних доріг відповідно до діючих норм, у тому числі за безпеку руху;
- 2) за стан вулиць і доріг міст та інших населених пунктів відповідно до діючих норм, у тому числі щодо безпеки руху транспортних засобів і пішоходів;
- 3) за якість робіт з проектування, будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування;
- 4) за відшкодування збитків учасникам дорожнього руху, що виникли через незадовільний стан автомобільних доріг на приватних територіях.

13. За що не відповідають власники відомчих (технологічних) автомобільних доріг?

- 1) за стан відомчих (технологічних) автомобільних доріг відповідно до діючих норм, у тому числі за безпеку руху;
- 2) за якість робіт з проектування, будівництва, реконструкції, ремонту та утримання відомчих (технологічних) автомобільних доріг;
- 3) за відшкодування збитків учасникам дорожнього руху, що виникли через незадовільний стан відомчих (технологічних) автомобільних доріг, у порядку, визначеному законом;
- 4) за здійснення статистичного обліку та паспортизації вулиць і доріг міст та інших населених пунктів.

14. Згідно з якими законами розробляють та затверджують будівельні норми і стандарти у сфері будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування?

- 1) згідно з Законом України «Про державну службу»;
- 2) згідно з законами України «Про будівельні норми» та «Про стандартизацію»;
- 3) згідно з Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

4) згідно з Державною цільовою економічною програмою розвитку автомобільних доріг загального користування державного значення на 2018-2022 роки.

15. За рахунок яких коштів здійснюється фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання вулиць і доріг міст та інших населених пунктів?

- 1) бюджетів міст та інших населених пунктів, а також інших джерел фінансування, визначених законодавством;
- 2) голів міст та інших населених пунктів;
- 3) міських громадських організацій;
- 4) юридичних або фізичних осіб.

16. На підставі якого законодавчого акта, крім випадків будівництва та експлуатації новозбудованих автомобільних доріг на умовах концесії, автомобільні дороги загального користування та окремі їх ділянки, у тому числі мостові переходи, відносяться до розряду платних?

- 1) Указу Президента України;
- 2) Закону України;
- 3) постанови Кабінету Міністрів України;
- 4) розпорядження Кабінету Міністрів України.

17. За рішенням якого органу можуть передаватися автомобільні дороги на приватних територіях у державну або комунальну власність?

- 1) Кабінету Міністрів України або органів місцевого самоврядування;
- 2) Верховної Ради України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства;
- 4) Фонду державного майна України.

18. Які дороги належить до автомобільних доріг на приватних територіях?

- 1) автомобільні дороги, що знаходяться на територіях, власниками яких є юридичні (недержавні) або фізичні особи;
- 2) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, дорожнє покриття, штучні споруди, споруди дорожнього водовідводу, технічні засоби організації дорожнього руху, зупинки міського транспорту, стоянки таксі, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки, зелені насадження, наземні та підземні мережі, майданчики для паркування;
- 3) дороги, що з'єднують столицю України - місто Київ, адміністративний центр Автономної Республіки Крим, адміністративні центри областей, місто Севастополь між собою, великі промислові і культурні центри з міжнародними автомобільними дорогами;
- 4) проїзна частина вулиць і доріг, трамвайне полотно, стоянки таксі, тротуари, пішохідні та велосипедні доріжки, зелені насадження.

19. Підставою для відмови у видачі та анулювання дозволу на розміщення, будівництво, реконструкцію та функціонування в межах смуги відведення автомобільних доріг загального користування об'єктів дорожнього сервісу, автозаправних станцій, прокладення інженерних мереж та виконання інших робіт об'єктів можуть бути?

- 1) визначення за три доби даної ділянки дороги для іншого об'єкта або споруди;
- 2) віднесення ділянки дороги до аварійно-небезпечної або місця чи ділянки концентрації дорожньо-транспортних пригод;
- 3) збільшення габаритів шляхопроводів та інших інженерних споруд;
- 4) створення умов для погіршення руху пішоходів.

20. Довжина автомобільних доріг, окремих їх ділянок, що забезпечують альтернативний безоплатний проїзд транспортних засобів, не може перевищувати довжину платної автомобільної дороги:

- 1) більш як удвічі;
- 2) більше 40 відсотків;
- 3) більше чверті;
- 4) більше 30 відсотків.

21. До повноважень якого органу належить питання здійснення контролю за станом платних автомобільних доріг загального користування державного значення, умов руху та контроль за справлянням плати за проїзд ними?

- 1) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства;
- 2) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства та управління автомобільними дорогами загального користування державного значення;
- 3) Національної поліції України;
- 4) Кабінету Міністрів України.

22. Які права користувачів автомобільних доріг?

- 1) безперервні, безпечні та зручні умови руху;
- 2) надання оперативної інформації про дорожні умови та напрямки руху;
- 3) використовувати транспортні засоби, конструкція та технічний стан яких відповідають вимогам установлених в Україні правил, норм та стандартів;
- 4) не забруднювати проїзну частину та смугу відведення доріг.

23. Оповіщення користувачів автомобільних доріг про строки та порядок тимчасового обмеження або припинення руху транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування державного значення забезпечується:

- 1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства;
- 2) Національною поліцією України;
- 3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства та управління автомобільними дорогами загального користування державного значення;
- 4) Міністерством внутрішніх справ України.

24. Який орган вносить подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних?

- 1) орган державного управління автомобільними дорогами;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства;
- 3) органи місцевого самоврядування, по територіях яких проходить відповідна автомобільна дорога;
- 4) Фонд державного майна України.

25. За що відповідають власники приватних територій, на яких розміщені автомобільні дороги?

- 1) за відповідність автомобільних доріг діючим нормам безпеки руху;
- 2) за порядок проведення реконструкції, ремонту та утримання вулиць і доріг міст;
- 3) за забезпечення дотримання норм природоохоронного законодавства у процесі будівництва;
- 4) за видачу дозволів на прокладання нових та ремонт існуючих мереж.

26. За рішенням якого органу припиняється та відновлюється справляння плати за проїзд?

- 1) Кабінету Міністрів України;
- 2) Верховної Ради України;
- 3) Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури;
- 4) центрального органу виконавчої влади, що формує політику у сфері дорожнього господарства.

27. Експлуатація платних автомобільних доріг загального користування забезпечується в порядку, визначеному:

- 1) Кабінетом Міністрів України;
- 2) Верховною Радою України;

- 3) Радою міністрів Автономної Республіки Крим;
- 4) обласними державними адміністраціями.

28. Рух транспортних засобів на гусеничному ходу проїзною частиною доріг з твердим покриттям та їх узбіччями:

- 1) забороняється;
- 2) частково забороняється;
- 3) дозволяється;
- 4) частково дозволяється.

29. Рух велосипедів, гужового транспорту на автомобільних дорогах державного значення:

- 1) дозволяється;
- 2) обмежується;
- 3) забороняється;
- 4) частково обмежується.

30. За рахунок яких коштів здійснюється фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання відомчих (технологічних) та автомобільних доріг на приватних територіях?

- 1) юридичних або фізичних осіб, у власності яких вони знаходяться;
- 2) коштів державного бюджету;
- 3) коштів дорожнього фонду;
- 4) за рахунок плати за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення.

II. Питання на перевірку знань Закону України «Про дорожній рух»

1. Що регулює Закон України про дорожній рух?

- 1) безпеку дорожнього руху;
- 2) суспільні відносини у сфері дорожнього руху та його безпеку;
- 3) нагляд за учасниками дорожнього руху;
- 4) формування належної дорожньої культури.

2. Який орган (-и) здійснює (-ють) державне управління у сфері дорожнього руху?

- 1) органи законодавчої влади;
- 2) Національна поліція України;
- 3) Міністерство інфраструктури України;
- 4) Кабінет Міністрів України.

3. Що належить до компетенції Кабінету Міністрів України?

- 1) підготовка проектів законів, нормативних актів з питань дорожнього руху та його безпеки;
- 2) затвердження регіональних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки;
- 3) державний нагляд та контроль з дотримання законодавства про дорожній рух та його безпеку;
- 4) організація здійснення заходів щодо медичного забезпечення безпеки дорожнього руху.

4. Що належить до обов'язків посадових осіб, які відповідають за будівництво, реконструкцію, ремонт, експлуатацію та облаштування автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів, мостів шляхопроводів та інших споруд?

- 1) своєчасно виявляти перешкоду дорожнього руху та забезпечувати їх усунення;
- 2) своєчасно забезпечувати екстрену медичну допомогу;
- 3) своєчасно здійснювати заходи, спрямовані на захист навколишнього середовища;
- 4) організація будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів.

5. Хто не належить до учасників дорожнього руху?

- 1) пасажирів транспортних засобів;
- 2) погоничів тварин;
- 3) рогата худоба;
- 4) велосипедисти.

6. Які основні права водія транспортного засобу?

- 1) знати причину зупинки транспортного засобу посадовою особою державного органу, яка здійснює нагляд за дорожнім рухом;
- 2) не перевозити пасажирів;
- 3) вимагати від державних та місцевих органів влади створення необхідних умов для забезпечення безпеки руху;
- 4) не перевозити вантаж, що заважає керуванню.

7. Які основні обов'язки пішохода?

- 1) рухатися по проїзній частині автомобільної дороги;
- 2) рухатися по тротуарах;

- 3) надавати необхідну допомогу;
- 4) переходити проїзну частину автомобільної дороги при наближенні транспортного засобу.

8. Які основні обов'язки пасажира?

- 1) вимагати від державних та місцевих органів влади створення необхідних умов для забезпечення безпеки руху;
- 2) надавати необхідну допомогу;
- 3) не відволікати увагу водія від керування транспортним засобом;
- 4) не виходити на проїзну частину із-за нерухомого транспортного засобу.

9. Які автомобілі не підлягають обов'язковому технічному контролю?

- 1) легкові автомобілі, що використовуються для перевезення пасажирів або вантажів з метою отримання прибутку;
- 2) автобуси та спеціалізовані транспортні засоби, що перевозять небезпечні вантажі;
- 3) вантажні автомобілі вантажопідйомністю більше ніж 3,5 тонни;
- 4) транспортні засоби які належать військовим формуванням.

10. Яка періодичність проходження обов'язкового технічного контролю для вантажних автомобілів вантажопідйомністю 3,5 тонни?

- 1) двічі на рік;
- 2) раз на півроку;
- 3) щороку;
- 4) двічі на місяць.

11. Яка періодичність проходження обов'язкового технічного контролю для автобусів та спеціалізованих транспортних засобів?

- 1) щороку;
- 2) щомісяця;
- 3) тричі на рік;
- 4) двічі на рік.

12. В яких випадках забороняється експлуатація транспортних засобів?

- 1) при виявленні технічних несправностей і невідповідності вимогам правил норм, стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху;
- 2) при надзвичайній екологічній ситуації;
- 3) при зупинці транспортного засобу;
- 4) при пожежі.

13. На що спрямований контроль у сфері дорожнього руху?

- 1) на безпеку дорожнього руху;
- 2) на забезпечення дотримання міністерствами вимог законодавства України про дорожній рух;
- 3) на забезпечення дотримання міністерствами вимог законодавства України про автомобільні дороги;
- 4) на забезпечення дотримання міністерствами вимог законодавства України про автомобільний транспорт.

14. Що належить до повноважень Міністерства внутрішніх справ України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху?

- 1) участь у формуванні та реалізації в межах своїх повноважень державної політики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху;
- 2) забезпечення належного маршрутного орієнтування користувачів транспортних засобів для безпеки дорожнього руху;
- 3) своєчасне здійснення заходів, спрямованих на захист навколишнього середовища;
- 4) затвердження регіональних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки.

15. Що належить до повноважень Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху?

- 1) державний нагляд та контроль з дотримання законодавства про дорожній рух та його безпеку;
- 2) своєчасне здійснення заходів, спрямованих на захист навколишнього середовища;
- 3) забезпечення безпеки дорожнього руху;
- 4) забезпечення нагляду за належним станом транспортних засобів.

16. Хто має право на керування автобусами, трамваями, тролейбусами?

- 1) особа, яка досягла 18-річного віку;
- 2) особа, яка досягла 21-річного віку;
- 3) особа, яка досягла 19-річного віку;
- 4) особа, яка досягла 16-річного віку.

17. Учасники дорожнього руху зобов'язані:

- 1) знати і неухильно дотримуватися вимог цього Закону, Правил дорожнього руху та інших нормативних актів з питань безпеки дорожнього руху;
- 2) вживати всіх можливих заходів для забезпечення безпечних умов;
- 3) вживати заходів щодо збереження чистоти автомобільних доріг;
- 4) надавати своєчасну екстрену медичну допомогу.

18. Водій зобов'язаний:

1) надавати транспортний засіб поліцейським та працівникам охорони здоров'я для доставки у найближчий медичний заклад осіб, які потребують невідкладної медичної допомоги, а водії військових транспортних засобів також і посадовим особам Військової служби правопорядку у Збройних Силах України;

2) отримувати від гідрометеорологічних, дорожніх, комунальних та інших організацій, а також відповідних підрозділів Національної поліції, військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України інформації про умови дорожнього руху;

3) довіряти у встановленому порядку право користування і розпорядження приватним транспортним засобом іншій особі, яка має відповідне право на керування;

4) знати причину зупинки транспортного засобу посадовою особою державного органу, яка здійснює нагляд за дорожнім рухом, а також прізвище і посаду цієї особи.

19. Велосипедисти зобов'язані:

1) не перевозити вантажів, що заважають керуванню;

2) не відволікатись від керування велосипедом;

3) не залишати на проїзній частині без догляду транспортний засіб;

4) не виїжджати на проїзну частину.

20. Рух велосипедистів, гужового транспорту та прогін погоничами домашніх тварин організовуються:

1) з використанням дублюючих шляхів, узбіч;

2) на проїзній частині разом з транспортними засобами;

3) посередині проїзної частини;

4) за межами проїзної частини.

III. Питання на перевірку знань постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2017 р. № 1085 «Про затвердження Порядку спрямування коштів державного дорожнього фонду»**1. Бюджетні кошти у вигляді субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам спрямовуються на:**

1) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення;

2) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах;

3) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (включаючи виконання проектно-вишукувальних робіт), у тому числі облаштування місць для паркування, зупинки, стоянки транспортних засобів, якими керують (перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»;

4) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (включаючи виконання проектно-вишукувальних робіт), а також фінансове забезпечення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних програм.

2. Бюджетні кошти не спрямовуються на:

1) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення;

2) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (включаючи виконання проектно-вишукувальних робіт);

3) виконання боргових зобов'язань за запозиченнями, отриманими державою або під державні гарантії на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування (щодо автомобільних доріг загального користування місцевого значення);

4) фінансове забезпечення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних програм.

3. Головні розпорядники бюджетних коштів за напрямками, передбаченими у пункті 2 цього Порядку, визначаються:

1) Законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

2) Бюджетним кодексом України;

3) Законом України «Про автомобільні дороги»;

4) Законом України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України».

4. Відповідальним виконавцем бюджетних програм не є:

1) Мінінфраструктури;

2) Укравтодор;

3) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідні обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації;

4) Укрінфрапроект.

5. Які суб'єкти господарювання не є одержувачами бюджетних коштів на здійснення заходів щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, в тому числі виконують функції замовника будівництва, відповідно до державних програм?

1) які виконують функції замовника робіт з будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі;

2) які належать до сфери управління Укравтодору та одержують кошти на розширення, реконструкцію і технічне переоснащення;

3) які виконують функції замовника робіт з будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі;

4) які належать до сфери управління Укравтодору та виконують функції замовника робіт з будівництва, реконструкції, ремонту і утримання вулиць та доріг комунальної власності у населених пунктах.

6. Які суб'єкти господарювання є одержувачами бюджетних коштів на здійснення заходів щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, в тому числі виконують функції замовника будівництва, відповідно до державних програм?

1) які належать до сфери управління Мінінфраструктури;

2) які належать до сфери управління Укртрансбезпеки;

3) які належать до сфери управління Укрінфрапроекту або (у 2019 році) Укравтодору;

4) які належать до сфери управління Укртрансбезпеки або (у 2019 році) Укравтодору.

7. Який відсоток коштів державного дорожнього фонду спрямовується на фінансове забезпечення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних програм?

1) 35;

2) 25;

3) 10;

5) 5.

8. Який відсоток коштів державного дорожнього фонду спрямовується на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (включаючи виконання проектно-вишукувальних робіт) (у вигляді субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам)?

1) 60;

2) 35;

3) 25;

4) 5.

9. Який відсоток коштів державного дорожнього фонду спрямовується на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення?

1) 95;

2) 75;

3) 60;

4) 35.

10. Стосовно якого періоду часу Мінфін подає у році, що передує плановому, головним розпорядникам бюджетних коштів інформацію щодо прогнозного обсягу надходжень бюджетних коштів разом з інструкцією з підготовки бюджетних запитів?

- 1) на плановий бюджетний період;
- 2) на плановий та наступний за плановим бюджетний період;
- 3) на плановий та наступні за плановим два бюджетних періоди;
- 4) на плановий та наступні за плановим три бюджетних періоди.

11. Розрахунок необхідного обсягу бюджетних коштів за напрямом, визначеним підпунктом 3 пункту 2 цього Порядку, здійснюється Укравтодором з урахуванням:

1) умов відповідних запозичень, обсягу отриманих запозичень або запозичень, які передбачається отримати протягом планового бюджетного періоду;

2) умов відповідних запозичень, обсягу отриманих запозичень або запозичень, які передбачається отримати протягом планового та наступного за плановим бюджетного періоду, установлених державними програмами пріоритетів, фактичного стану автомобільних доріг, а також необхідності виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік органами Казначейства;

5) умов відповідних запозичень, обсягу отриманих запозичень або запозичень, які передбачається отримати протягом планового та наступних за плановим двох бюджетних періодів, а також прогнозних курсів обміну валют та прогнозних рівнів процентних ставок на плановий та наступні за плановим два бюджетних періоди;

3) умов відповідних запозичень, обсягу отриманих запозичень або запозичень, які передбачається отримати протягом планового та наступних за плановим трьох бюджетних періодів.

12. Який орган здійснює закупівлю іноземної валюти за офіційним курсом Національного банку на дату проведення операції в сумі, необхідній для виконання боргових зобов'язань за запозиченнями відповідно до умов укладених договорів?

- 1) головний розпорядник бюджетних коштів;
- 2) Міністерство фінансів України;
- 3) Державна казначейська служба України;
- 4) Міністерство інфраструктури України.

13. Чим затверджується методика визначення обсягу фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг?

- 1) спільним наказом Мінінфраструктури та Мінфіну;
- 2) наказом Мінінфраструктури;
- 3) постановою Кабінету Міністрів України;
- 4) наказом Укравтодору.

14. Який орган здійснює розподіл бюджетних коштів на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення?

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) Міністерство інфраструктури України;
- 3) Міністерство фінансів України;
- 4) головний розпорядник бюджетних коштів.

15. Який відсоток коштів державного дорожнього фонду, які передбачені для використання за напрямом, визначеним підпунктом 1 пункту 2 цього Порядку, за рахунок усіх джерел, визначених частиною другою статті 24² Бюджетного кодексу України, спрямовуються на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання штучних споруд?

- 1) 1;
- 2) 5;
- 3) 10;
- 4) 15.

16. Яким чином спрямовуються кошти державного дорожнього фонду у вигляді субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам за напрямами:

А) на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення;

Б) на обслуговування місцевого боргу за місцевими зовнішніми запозиченнями;

В) на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах?

1) А) - не менше 80 відсотків, Б) - не більше 5 відсотків, В) - не більше 15 відсотків;

2) А) - не менше 60 відсотків, Б) - не більше 5 відсотків, В) - не більше 35 відсотків;

3) А) - не менше 70 відсотків, Б) - не більше 10 відсотків, В) - не більше 20 відсотків;

4) А) - не менше 50 відсотків, Б) - не більше 15 відсотків, В) - не більше 35 відсотків.

17. Який обсяг коштів державного дорожнього фонду, передбачених для бюджету м. Києва, спрямованих на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання вулиць і доріг комунальної власності у м. Києві, спрямовується на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання штучних споруд?

- 1) не менше 1 відсотка;
- 2) не менше 5 відсотків;
- 3) не менше 10 відсотків;
- 4) не менше 20 відсотків.

18. Відповідальні виконавці за бюджетною програмою щодо спрямування коштів на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах забезпечують подання щомісяця до 10 числа наступного періоду інформації про використання субвенції у розрізі об'єктів і заходів:

- 1) Мінінфраструктури;
- 2) головному розпоряднику бюджетних коштів та Мінінфраструктури;
- 3) головному розпоряднику бюджетних коштів та Мінфіну;
- 4) Мінфіну.

19. Розподіл бюджетних коштів, спрямованих на фінансове забезпечення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних програм, за напрямками (об'єктами, заходами) здійснюється:

- 1) Міністерством інфраструктури України;
- 2) Міністерством внутрішніх справ України;
- 3) Укрінфрапроектом;
- 4) головним розпорядником бюджетних коштів.

20. Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється:

- 1) розпорядниками бюджетних коштів в установленому законом порядку;
- 2) одержувачами бюджетних коштів в установленому законом порядку;
- 3) розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів в установленому законом порядку;
- 4) Міністерством інфраструктури України, розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів в установленому законом порядку.

IV. Питання на перевірку знань Закону України «Про транспорт»

1. Якими нормативно-правовими актами регулюються відносини, пов'язані з транспортною діяльністю?

- 1) Законом України «Про транспорт»;
- 2) Кодексами (статутами) окремих видів транспорту, Законом України «Про транспорт»;
- 3) Конституцією України, Законом України «Про транспорт»;
- 4) Законом України «Про транспорт», кодексами (статутами) окремих видів транспорту, іншими актами законодавства України.

2. До повноважень якого органу (органів) належить питання здійснення державного управління в галузі транспорту?

- 1) Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністерства інфраструктури України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, місцевих Рад народних депутатів та інших спеціально уповноважених на те органів відповідно до їх компетенції;

4) спеціально уповноважених органів відповідно до їх компетенції.

3. Що є основою для здійснення перевезення та надання послуг підприємствами транспорту?

1) державні та комерційні замовлення та договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту;

2) державні договори, розпорядчі документи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;

3) державні контракти, державні замовлення і договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту;

4) комерційні і державні контракти, державні замовлення та договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту.

4. Яку відповідальність несе підприємство транспорту, діяльність якого пов'язана з підвищеною небезпекою, за шкоду, заподіяну внаслідок загибелі або ушкодження здоров'я пасажира під час користування транспортом?

1) адміністративну і кримінальну;

2) матеріальну;

3) адміністративну, цивільну і дисциплінарну;

4) дисциплінарну, цивільну і кримінальну.

5. Спеціальна охорона та супровід вантажів здійснюється у порядку:

1) встановленому Міністерством оборони України;

2) встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;

3) встановленому Кабінетом Міністрів України;

4) визначеному самостійно або на вимогу замовника.

6. Єдину транспорту систему становлять:

1) транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт, у тому числі метрополітен), промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;

2) залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;

3) транспорт загального користування, промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;

4) залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт, промисловий залізничний транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування.

7. До повноважень якого органу належить питання координації діяльності всіх видів транспорту в Україні?

1) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;

2) Кабінету Міністрів України;

3) Комісії з координації роботи транспорту;

4) Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури.

8. Якщо міжнародним договором, укладеним Україною, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у законодавстві України про транспорт, то застосовуються правила:

1) відповідного міжнародного договору;

2) виключно законодавства України;

3) привілей надається нормам законодавства України, але не допускається звуження правил міжнародного договору;

4) всі відповіді правильні в залежності від умов договорів.

9. Ким формується державна політика з питань транспорту в Україні?

1) Президентом України;

2) Кабінетом Міністрів України;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

4) Комітетом Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури.

10. Хто забезпечує міжнародне співробітництво в транспортній галузі України?

1) Кабінет Міністрів України;

2) Міністерство закордонних справ України;

3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

4) Президент України.

11. Який орган (суб'єкт) розробляє профілактичні заходи щодо запобігання виникненню катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті та контролює їх виконання?

1) вантажовідправник;

2) перевізник;

- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Міністерство інфраструктури України.

12. Який орган (суб'єкт) проводить технічне розслідування дорожньо-транспортних пригод, катастроф, аварій, подій на автомобільному транспорті?

- 1) вантажовідправник;
- 2) перевізник;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Національна поліція України.

13. Відшкодування збитків від безплатних перевезень пільгових категорій громадян регулюється нормативними актами:

- 1) Президента України;
- 2) Верховної Ради України;
- 3) Кабінету Міністрів України;
- 4) місцевих органів виконавчої влади.

14. Який орган затверджує перелік вантажів, що підлягають спеціальній охороні та супроводу?

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) Міністерство інфраструктури України;
- 3) Міністерство внутрішніх справ України;
- 4) Національна поліція України.

15. Охорона та супровід небезпечних і цінних вантажів за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, забезпечуються:

- 1) відправниками або одержувачами вантажів протягом усього шляху руху;
- 2) перевізником;
- 3) Національною поліцією України;
- 4) усі відповіді правильні.

16. Збитки, заподіяні транспорту внаслідок навмисного блокування транспортних комунікацій та інших незаконних дій, спрямованих на порушення безперешкодної та безперервної роботи транспортних засобів, відшкодовуються:

- 1) транспортним підприємствам, установам і організаціям винними особами у встановленому законом порядку;
- 2) з державного бюджету;
- 3) страховими організаціями;
- 4) з фонду відшкодування збитків, заподіяних транспорту внаслідок навмисного блокування транспортних комунікацій та інших незаконних дій,

спрямованих на порушення безперешкодної та безперервної роботи транспортних засобів.

17. Державний нагляд (контроль) за діяльністю суб'єктів господарювання, що здійснюють перевезення пасажирів і вантажів (у тому числі небезпечних), юридичних та фізичних осіб проводиться шляхом:

- 1) планових, позапланових ревізій;
- 2) планових, позапланових оглядів;
- 3) планових, позапланових, рейдових перевірок (перевірка на дорозі);
- 4) планових, позапланових перевірок.

18. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на наземному транспорті, і центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, мають право:

- 1) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім залізничного транспорту);
- 2) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім міського електричного транспорту);
- 3) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім автомобільного транспорту);
- 4) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім морського та річкового транспорту).

19. Для проведення заходу державного нагляду (контролю) оформлюється:

- 1) наказ на перевірку;
- 2) посвідчення (направлення);
- 3) розпорядження органу державного контролю;
- 4) окреме доручення органу державного контролю.

20. До повноважень якого органу належить питання здійснення нагляду за дотриманням вимог щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища автомобільним, залізничним транспортом?

- 1) Міністерства енергетики та захисту довкілля України;
- 2) Міністерства інфраструктури України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Державної екологічної інспекції України.

21. До повноважень якого органу належить питання ведення обліку катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті?

- 1) Міністерства інфраструктури України;

- 2) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 3) Державної служби статистики України;
- 4) АТ «Укрзалізниця».

V. Питання на перевірку знань Регламенту Кабінету Міністрів України

1. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються:

- 1) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України;
- 2) за ініціативою розробника;
- 3) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів, актів Кабінету Міністрів України, доручень Прем'єр-міністра України, а також за ініціативою членів Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, державних колегіальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій з дотриманням вимог Регламенту Кабінету Міністрів України;
- 4) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, доручень Прем'єр-міністра України, а також міжнародних договорів, ратифікованих Верховною Радою України.

2. З яких питань не видаються постанови Кабінету Міністрів України?

- 1) затвердження положення;
- 2) затвердження статуту;
- 3) затвердження державної цільової програми, плану заходів;
- 4) затвердження порядку, регламенту, правил, методики.

3. Головним розробником проекту акта Кабінету Міністрів України є:

- 1) центральні органи виконавчої влади;
- 2) міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим;
- 3) орган, який вносить проект акта до Кабінету Міністрів України;
- 4) міністерства, інші центральні органи виконавчої влади відповідно до своєї компетенції.

4. Який проект акта не підлягає проведенню правової експертизи Міністерством юстиції України?

- 1) про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері;

- 2) про затвердження фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектора економіки;
- 3) про делегування повноважень Кабінету Міністрів України органам виконавчої влади у передбачених законом випадках;
- 4) про утворення та затвердження складу робочих груп з питань ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

5. Який проект акта підлягає обов'язковому погодженню з Державним агентством з питань електронного урядування?

- 1) проект акта щодо затвердження положення про центральний орган виконавчої влади в частині функціонального обстеження з метою недопущення дублювання повноважень;
- 2) проект акта з питань надання адміністративних послуг;
- 3) проект акта з питань утворення та організації роботи комітету з призначення керівників особливо важливих для економіки підприємств;
- 4) проект акта з питань делегування повноважень Кабінету Міністрів органам виконавчої влади у передбачених законом випадках.

6. Проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться на розгляд Уряду:

- 1) головними розробниками – міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади;
- 2) головними розробниками – центральними органами виконавчої влади;
- 3) головними розробниками – міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади (крім тих органів, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через відповідних міністрів), державними колегіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями;
- 4) головними розробниками – міністерствами.

7. Який з документів не підписується керівником органу, який є головним розробником, або особою, що його заміщує під час внесення проекту акта Кабінету Міністрів України на розгляд Уряду?

- 1) супровідний лист;
- 2) пояснювальна записка;
- 3) порівняльна таблиця;
- 4) довідка про погодження.

8. Який документ подається разом з проектом Закону, що вноситься до Кабінету Міністрів України, крім документів та матеріалів, передбачених пунктом 1 § 50 Регламенту Кабінету Міністрів України?

- 1) довідка щодо відповідності положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод;

- 2) експертний висновок;
- 3) політична пропозиція;
- 4) перелік нових законів та законів, які потребують викладення у новій редакції, інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень закону.

9. У який строк заінтересований орган зобов'язаний за зверненням розробника взяти участь в опрацюванні та погодженні проекту акта Кабінету Міністрів України, розробленого в ініціативному порядку, у частині, що стосується його компетенції, у разі коли розробник не зазначає у супровідному листі строк погодження такого проекту акта?

- 1) в одnodенний строк;
- 2) протягом п'яти робочих днів;
- 3) протягом десяти робочих днів;
- 4) у місячний строк.

10. Який документ надсилається центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра, разом з проектом акта відповідному міністерству для його погодження міністром?

- 1) політична пропозиція.
- 2) перелік нових законів та законів, які потребують викладення у новій редакції, інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень закону.
- 3) довідка щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis EC).
- 4) пояснювальна записка.

11. Який проект акта не підлягає обов'язковому погодженню усіма заінтересованими органами, а також Мінфіном та Мінекономіки?

- 1) з питань, пов'язаних із запобіганням виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідацією їх наслідків, або з інших питань, пов'язаних з виникненням загрози життю та/або здоров'ю населення, а також з невідкладних питань щодо проведення антитерористичної операції та обороноздатності держави;
- 2) який містить інформацію з обмеженим доступом;
- 3) з кадрових питань;
- 4) що стосується укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України.

12. Який проект акта підлягає обов'язковому погодженню з Нацдержслужбою?

- 1) про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері;
- 2) про затвердження положення про центральний орган виконавчої влади;

- 3) про делегування повноважень Кабінету Міністрів України органам виконавчої влади у передбачених законом випадках;
- 4) щодо кадрових та інших питань організаційно-розпорядчого характеру.

13. Які наслідки у разі коли проект акта Кабінету Міністрів України за висновком Мін'юсту не відповідає Конституції та законам України, актам Президента України?

- 1) проект акта повертається на доопрацювання;
- 2) проект акта не підлягає внесенню на розгляд Кабінету Міністрів України;
- 3) щодо такого проекту акта проводяться узгоджувальні процедури, консультації, наради, робочі зустрічі на рівні керівників головного розробника та заінтересованих органів;
- 4) рішення щодо такого проекту акта приймається на засіданні Кабінету Міністрів України.

14. Який орган проводить антикорупційну експертизу з метою виявлення у проекті акта Кабінету Міністрів України норм, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень?

- 1) Національне антикорупційне бюро України;
- 2) Національне агентство з питань запобігання корупції;
- 3) Міністерство юстиції України;
- 4) Кабінет Міністрів України.

15. Фінансово-економічні розрахунки під час підготовки проекту акта Кабінету Міністрів України проводяться за методикою, що розробляється та затверджується:

- 1) Міністерством юстиції України;
- 2) Кабінетом Міністрів України;
- 3) Міністерством фінансів України;
- 4) головним розробником проекту акта.

16. До проекту розпорядження Кабінету Міністрів про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері та концепції закону додається:

- 1) висновок про проведення антидискримінаційної експертизи.
- 2) пояснювальна записка.
- 3) політична пропозиція.
- 4) висновок про проведення гендерно-правової експертизи.

17. Яку інформацію не містить Концепція реалізації державної політики у відповідній сфері?

- 1) проблема, яка потребує розв'язання;
- 2) мета і строки реалізації концепції;
- 3) обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів;

4) оцінка регуляторного впливу.

18. До повноважень якого органу належить питання здійснення контролю за своєчасним поданням органами виконавчої влади проектів законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України?

- 1) Міністерства юстиції України.
- 2) Секретаріату Кабінету Міністрів України.
- 3) Верховної Ради України.
- 4) Офісу Президента України.

19. Акти центральних органів виконавчої влади скасовуються:

- 1) повністю чи в окремій частині керівником відповідного центрального органу виконавчої влади;
- 2) повністю чи в окремій частині Міністром, через якого спрямовується та координується діяльність відповідного центрального органу виконавчої влади;
- 3) Кабінетом Міністрів України шляхом прийняття відповідних розпоряджень. Проект такого розпорядження готує Мін'юст за дорученням Прем'єр-міністра України;
- 4) постановою Кабінету Міністрів України. Проект такої постанови готує Мін'юст за дорученням Прем'єр-міністра України.

20. Проекти розпоряджень Кабінету Міністрів України з кадрових питань готуються в установленому Кабінетом Міністрів України порядку та вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України:

- 1) державним секретарем Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністром Кабінету Міністрів України;
- 3) Прем'єр-міністром України;
- 4) Комісією з питань вищого корпусу державної служби.

Начальник Управління кадрової служби

Володимир ДЗУЄНКО

Перелік тестових питань на знання спеціального законодавства та варіантів відповідей для перевірки професійних знань кандидатів на зайняття посад фахівців з питань реформ

Директорат автомобільного та електричного міського транспорту

**I. Питання на перевірку знань Закону України
«Про автомобільний транспорт»**

1. Забезпечення організації пасажирських перевезень на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, що виходять за межі території області (міжобласні маршрути) покладається на:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 3) Раду міністрів Автономної Республіки Крим або обласні державні адміністрації;
- 4) районні державні адміністрації.

2. Відносини автомобільного перевізника, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування приміських та міжміських, які виходять за межі території області (міжобласні маршрути) із органами виконавчої влади визначаються:

- 1) договором між органом виконавчої влади та автомобільним перевізником;
- 2) дозволом органу виконавчої влади;
- 3) контрактом на виконання громадських перевезень;
- 4) наказом (розпорядженням) органу виконавчої влади.

3. Для визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування на конкурс виносяться маршрути із:

- 1) затвердженими паспортами;
- 2) попередніми договорами (дозволами);
- 3) рекомендаціями від громадських організацій;
- 4) відповідними зверненнями від місцевих органів влади.

4. До складу конкурсного комітету з визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування не можуть входити:

- 1) представники суб'єктів господарювання – автомобільних перевізників, які є учасниками конкурсу або діють на ринку перевезень пасажирів і можуть впливати на прийняття рішень комітету;
- 2) представники організатора перевезень;
- 3) представники робочого органу;
- 4) представники контролюючого органу.

5. До повноважень якого органу належить питання визначення порядку проведення конкурсів?

- 1) Верховної Ради України;
- 2) Кабінету Міністрів України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 4) Ради міністрів Автономної Республіки Крим або обласних державних адміністрацій.

6. Формування, затвердження та ведення реєстру міжнародних та міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування:

- 1) здійснюються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 2) покладається на Верховну Раду Автономної Республіки Крим чи обласні держадміністрації;
- 3) покладається на виконавчий орган сільської, селищної, міської ради відповідного населеного пункту;
- 4) здійснюються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

7. Відносини автомобільного перевізника, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, із власниками автостанцій визначаються:

- 1) договором;
- 2) дозволом;
- 3) свідоцтвом;
- 4) сертифікатом.

8. Чи допускається перепрофілювання автостанцій?

- 1) забороняється;
- 2) може здійснюватися їх власниками лише при закритті усіх автобусних маршрутів загального користування, що пролягають через них;

3) може здійснюватися їх власниками лише при закритті усіх автобусних маршрутів загального користування, що пролягають через них, та за згодою органу місцевого самоврядування населеного пункту;

4) може здійснюватися їх власниками лише при закритті усіх автобусних маршрутів загального користування, що пролягають через них, та за згодою органу місцевого самоврядування населеного пункту і організатора перевезень.

9. Назвіть дії власника автостанції у разі звернення автомобільного перевізника щодо укладання договору про надання автостанційних послуг:

1) укласти договір з автомобільним перевізником, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, тільки за наявності в нього договору із органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування про організацію перевезення на автобусних маршрутах загального користування чи дозволу органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на обслуговування маршрутів загального користування, що пролягають через цю автостанцію;

2) відмовити в укладанні договору з автомобільним перевізником, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування;

3) укласти договір з автомобільним перевізником, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування та нерегулярні перевезення, тільки за наявності в нього договору із органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування про організацію перевезення на автобусних маршрутах загального користування чи дозволу органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на обслуговування маршрутів загального користування, а також договору із замовником послуги з перевезень, що пролягають через цю автостанцію;

4) укласти договір з автомобільним перевізником лише у разі перевезення ним організованих груп дітей.

10. Послуги пасажирського автомобільного транспорту поділяють на послуги з:

1) перевезення пасажирів автобусами, маршрутками та на таксі;

2) перевезення пасажирів автобусами, на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

3) перевезення пасажирів автобусами, маршрутними таксі та на таксі;

4) перевезення пасажирів автобусами, мікроавтобусами та легковими автомобілями.

11. Перевезення пасажирів у режимах: звичайному, експресному чи маршрутного таксі здійснюється на:

1) автобусних маршрутах нерегулярних перевезень;

2) автобусних маршрутах спеціальних перевезень;

3) автобусних маршрутах загального користування та спеціальних перевезень;

4) автобусних маршрутах загального користування.

12. Автомобільний самозайнятий перевізник – це фізична особа - суб'єкт господарювання, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів:

- 1) автобусами без застосування праці найманих водіїв;
- 2) на таксі без застосування праці найманих водіїв;
- 3) легковими автомобілями на замовлення без застосування праці найманих водіїв;
- 4) автобусами, на таксі та легковими автомобілями на замовлення без застосування праці найманих водіїв.

13. Міжнародним перевезенням пасажирів і/або вантажів вважається:

- 1) перевезення пасажирів і/або вантажів автомобільним транспортом з перетином державного кордону;
- 2) перевезення пасажирів з іноземними документами і/або вантажів, які були вироблені не в Україні;
- 3) перевезення пасажирів і/або вантажів транспортним засобом іноземною реєстрацією;
- 4) перевезення пасажирів і/або вантажів, маршрут якого проходить що найменше по території трьох держав.

14. Контроль технічного, санітарного та екологічного стану транспортних засобів, що впливає на безпеку руху та екологічну ситуацію, здійснює:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 2) підрозділ Національної поліції України, що відповідає за дорожню безпеку;
- 3) Міністерство екології та природних ресурсів України;
- 4) Служба екологічної безпеки.

15. Документальний контроль за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень у пунктах пропуску через державний кордон здійснює:

- 1) Міністерство інфраструктури України;
- 2) підрозділ Національної поліції України, що відповідає за дорожню безпеку;
- 3) Кабінет Міністрів України;
- 4) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

16. Габаритно-ваговий контроль транспортних засобів на території України здійснює:

- 1) Міністерство інфраструктури України;
- 2) підрозділ Національної поліції України, що відповідає за дорожню безпеку;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Державне агентство автомобільних доріг України.

17. Автомобільним перевізником вважається:

- 1) фізична або юридична особа, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів чи (та) вантажів транспортними засобами;
- 2) суб'єкт господарювання, який має хоча б один транспортний засіб у своїй власності;
- 3) суб'єкт господарювання - резидент, який має відповідний досвід роботи;
- 4) будь-яка фізична особа, що здійснює господарську діяльність з використанням автомобільного транспорту.

18. Яка інформація може бути відсутня в договорі на перевезення вантажу:

- 1) найменування та місцезнаходження сторін;
- 2) найменування та кількість вантажу, його пакування;
- 3) умови та термін перевезення;
- 4) паспортні дані водія транспортного засобу.

19. Видачу дозвільних документів на виконання перевезень пасажирів і/або вантажів автомобільним транспортом здійснює:

- 1) Міністерство інфраструктури України;
- 2) Сервісний центр Міністерства внутрішніх справ;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) регіональні центри з надання адміністративних послуг.

20. Після укладання договору на перевезення автомобільний перевізник зобов'язаний:

- 1) забезпечити збереження вантажу, прийнятого до перевезення, до передачі вантажовласнику або уповноваженій ним особі в пункті призначення;
- 2) утриматись від укладання будь-яких інших договорів із сторонніми організаціями на перевезення вантажу;
- 3) забезпечити наявність, як мінімум двох водіїв, для виконання прийнятого до перевезення вантажу;
- 4) встановити водію місця стоянок для відстоювання відповідно до умов праці та відпочинку.

21. Перевірку ліцензій на здійснення перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом здійснює:

- 1) Міністерство інфраструктури України;
- 2) підрозділ Національної поліції України, що відповідає за дорожню безпеку;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України.

22. Забезпечення організації пасажирських перевезень на міжнародних автобусних маршрутах загального користування покладається на:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 3) Раду міністрів Автономної Республіки Крим або обласні державні адміністрації;
- 4) виконавчий орган відповідного населеного пункту, який є кінцевим пунктом сполучення.

23. До міжнародних перевезень пасажирів допускаються резиденти України, які мають досвід роботи на внутрішніх перевезеннях на договірних умовах не менше ніж:

- 1) 1 рік;
- 2) 2 роки;
- 3) 3 роки;
- 4) 4 роки.

24. Регулярні, нерегулярні та маятникові (човникові) пасажирські міжнародні автомобільні перевезення, що здійснюють перевізники України, повинні виконуватись автобусами, що відповідають умовам перевезень та параметрам комфортності і мають понад:

- 1) 16 місць для сидіння пасажирів;
- 2) 18 місць для сидіння пасажирів;
- 3) 20 місць для сидіння пасажирів;
- 4) 24 місця для сидіння пасажирів.

25. Порядок організації регулярних, нерегулярних та маятникових (човникових) перевезень пасажирів у міжнародному сполученні визначає:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику;

4) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

26. За невиконання обов'язку перевірити перед початком пасажирського міжнародного автомобільного перевезення наявність у пасажирів документів, необхідних для в'їзду до держави прямування, держав за маршрутом слідування, що призвело до перевезення чи спроби перевезення пасажирів через державний кордон України без необхідних документів, відповідальність несе:

- 1) водій;
- 2) диспетчер;
- 3) касир;
- 4) автомобільний перевізник.

27. Право на здійснення транспортними засобами міжнародних перевезень пасажирів надається водіям, яким:

- 1) виповнилося 18 років;
- 2) виповнився 21 рік;
- 3) виповнилося 23 роки;
- 4) виповнилося 24 роки.

28. На території України контроль за дотриманням перевізниками вимог Європейської угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення, здійснює:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 3) центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону;
- 4) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

29. У пунктах пропуску через державний кордон України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, у сфері міжнародних автомобільних перевезень, зокрема, здійснює:

- 1) видачу дозвільних документів на виконання перевезень пасажирів;
- 2) контроль технічного, санітарного та екологічного стану транспортних засобів, що впливає на безпеку руху та екологічну ситуацію;
- 3) контроль за дотриманням суб'єктами господарювання вимог, щодо установлення та технічного обслуговування контрольних пристроїв (тахографів) в автомобільних транспортних засобах;

4) ведення обліку автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом.

30. Відправлення чи прибуття автобусів міжнародних автобусних маршрутів загального користування здійснюється тільки з автостанцій, а в разі їх відсутності – із:

- 1) зупинок міського громадського транспорту;
- 2) зупинок міського громадського транспорту з обов'язковим інформуванням органу місцевого самоврядування, на території якого розташовується зупинка;
- 3) зупинок, передбачених домовленістю між українським та іноземним перевізниками та зазначених у договорі про спільну діяльність з іноземним перевізником;
- 4) зупинок, передбачених розкладом руху.

31. Автобусні маршрути поділяються на міські, приміські, міжміські, міжнародні:

- 1) за протяжністю маршрутів;
- 2) за видами сполучень;
- 3) за режимами руху;
- 4) за адміністративно-територіальним устроєм.

II. Перелік тестових питань відповідно до Закону України «Про міський електричний транспорт»

1. Яким законом визначено правові, організаційні та соціально-економічні засади функціонування міського електричного транспорту загального користування на ринку транспортних послуг і спрямований на створення сприятливих умов для його розвитку, задоволення потреб громадян у доступних, якісних і безпечних перевезеннях?

- 1) Закон України «Про міський електричний транспорт»;
- 2) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- 3) Закон України «Про автомобільний транспорт»;
- 4) Закон України «Про транспорт».

2. Що таке міський електричний транспорт?

- 1) частина транспортної системи, призначена для перевезення пасажирів та вантажів трамваями і тролейбусами;
- 2) складова частина єдиної транспортної системи, призначена для перевезення громадян трамваями, тролейбусами, поїздами метрополітену на маршрутах (лініях) відповідно до вимог життєзабезпечення населених пунктів;
- 3) вид транспорту, який здійснює перевезення пасажирів та їх багажу трамваями і тролейбусами, а також надання інших послуг, пов'язаних з таким перевезенням;

4) вид транспорту, який функціонує на туристичних маршрутах міст для задоволення пасажироперевезень трамваями, тролейбусами та електробусами.

3. Що належить до об'єктів міського електричного транспорту у значенні Закону України «Про міський електричний транспорт»?

1) трамвайні і тролейбусні лінії, споруди та обладнання, призначені для забезпечення надання транспортних послуг;

2) контактні мережі, тягові підстанції, колії трамвайні та метрополітену, зарядні станції для електроавтомобілів (електробусів);

3) контактні мережі, тягові підстанції, колії трамвайні та метрополітену, а також споруди, призначені для забезпечення надання транспортних послуг;

4) рухомий склад, контактні мережі, тягові підстанції, колії трамвайні та метрополітену, а також споруди, призначені для забезпечення надання транспортних послуг.

4. До рухомого складу міського електричного транспорту належать:

1) електробуси, трамвайні вагони, тролейбуси, контактна мережа трамвайної і тролейбусної лінії, тягові підстанції;

2) трамвайні вагони та тролейбуси;

3) трамвайні вагони, тролейбуси, вагони метрополітену;

4) електробуси, трамвайні вагони, тролейбуси та вагони метрополітену.

5. Законодавство про міський електричний транспорт складається з:

1) Конституції України, Закону України «Про міський електричний транспорт» та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері;

2) Закону України «Про міський електричний транспорт», Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»;

3) Закону України «Про міський електричний транспорт», Закону України «Про транспорт», Закону України «Про дорожній рух» та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері;

4) Закону України «Про міський електричний транспорт» та Закону України «Про транспорт».

6. На яких засадах надаються транспортні послуги у сфері міського електричного транспорту?

1) на договірних засадах між перевізником та замовником транспортних послуг;

2) на договірних засадах між перевізником, замовником транспортних послуг та пасажиром;

3) на договірних засадах між перевізником та замовником транспортних послуг при наявності ліцензії;

4) при наявності ліцензії та сертифікату.

7. Загальне регулювання діяльності у сфері міського електричного транспорту та його розвитку здійснює:

1) Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у межах своїх повноважень;

2) Міністерство інфраструктури України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у межах своїх повноважень;

3) Кабінет Міністрів України, Міністерство інфраструктури України, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень;

4) Міністерство інфраструктури України, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень.

8. На які види транспортного сполучення поділяються маршрути (лінії) міського електричного транспорту?

1) міські, приміські, міжміські, внутрішньообласні;

2) міські та приміські;

3) міські, приміські (позаміські) та міжміські;

4) міські та міжміські.

9. На який орган (органи) покладається забезпечення реалізації державної політики у сфері міського електричного транспорту?

1) Міністерство фінансів України;

2) місцеві органи виконавчої влади;

3) органи місцевого самоврядування;

4) Міністерство інфраструктури України, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування.

10. До повноважень якого органу належить питання здійснення державного нагляду (контролю) у сфері міського електричного транспорту?

1) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

2) Головної державної технічної інспекції міського електричного транспорту;

3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну регіональну політику, державну житлову політику і політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, житлово-комунального господарства;

4) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

11. До повноважень якого органу належить питання затвердження Правил надання послуг міським електричним транспортом?

1) Міністерства інфраструктури України;

- 2) Кабінету Міністрів України;
- 3) відповідних місцевих органів виконавчої влади;
- 4) відповідних органів місцевого самоврядування.

12. До повноважень якого органу належить питання затвердження Правил користування міським електричним транспортом?

- 1) Міністерства інфраструктури України;
- 2) Кабінету Міністрів України;
- 3) відповідних місцевих органів виконавчої влади;
- 4) відповідних органів місцевого самоврядування.

13. Який нормативно-правовий акт визначає порядок проїзду і його оплати, права та обов'язки пасажирів, а також взаємовідносини перевізників і пасажирів під час надання транспортних послуг міським електричним транспортом?

- 1) Правила користування міським електричним транспортом;
- 2) Правила надання послуг міським електричним транспортом;
- 3) Правила експлуатації трамвая і тролейбуса;
- 4) Правила користування пасажирським автомобільним транспортом.

14. До повноважень якого органу належить питання запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському електричному транспорті, встановлення порядку її функціонування?

- 1) Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністерства інфраструктури України;
- 3) Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;
- 4) органів місцевого самоврядування.

15. Хто зобов'язаний забезпечувати справляння плати за проїзд у міському електричному транспорті?

- 1) замовник транспортних послуг;
- 2) перевізник;
- 3) орган місцевого самоврядування;
- 4) місцевий орган виконавчої влади.

16. Вимоги до технічного стану, обслуговування, ремонту об'єктів міського електричного транспорту та їх охорони встановлюються:

- 1) Кабінетом Міністрів України;
- 2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 3) Державною службою України з безпеки на транспорті;
- 4) відповідним органом місцевого самоврядування.

17. Облік пожеж на міському електричному транспорті веде:

- 1) Міністерство інфраструктури України;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 3) Державна служба України з надзвичайних ситуацій;
- 4) Державна екологічна інспекція України.

18. Контроль за технічним станом об'єктів міського електричного транспорту та забезпеченням безпеки руху трамвайних вагонів і тролейбусів здійснює:

- 1) Головна державна технічна інспекція міського електричного транспорту;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 3) Державна служба України з надзвичайних ситуацій;
- 4) Патрульна поліція України.

19. До повноважень якого органу належить питання затвердження Положення про робочий час та час відпочинку водіїв трамвая і тролейбуса?

- 1) Міністерства соціальної політики України;
- 2) Державної служби України з питань праці;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 4) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті.

20. З ким узгоджується призначення на посаду і звільнення з посади керівника підприємства міського електричного транспорту?

- 1) з міським головою;
- 2) з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;
- 3) з головою обласної державної адміністрації;
- 4) з виконавчим комітетом міської ради.

III. Питання на перевірку знань постанови Кабінету Міністрів України від 03 грудня 2018 р. № 1081 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування»**1. Персональний склад конкурсного комітету з визначення автомобільних перевізників:**

- 1) затверджується організатором, який призначає голову, його заступника та секретаря;
- 2) обирається шляхом голосування;

- 3) призначається наказом робочого органу;
- 4) утворюється із числа всіх бажаючих.

2. Об'єктом конкурсу з визначення автомобільних перевізників не може бути:

- 1) новий міжобласний автобусний маршрут, який за розкладом руху та схемою збігається з маршрутами, дозволи на які були видані до 1 січня 2018 р. (інтервал між відправленнями з автостанції початкового пункту відправлення повинен становити не менше ніж 30 хвилин);
- 2) маршрут (кілька маршрутів) та/або оборотний рейс (кілька оборотних рейсів) міжміського автобусного сполучення;
- 3) маршрут (кілька маршрутів) міського або приміського автобусного сполучення;
- 4) сукупність оборотних рейсів міського або приміського автобусного сполучення за умови, що кількість таких рейсів на об'єкті конкурсу становить не менш як 50 на день.

3. Переможця чи переможців конкурсу з визначення автомобільних перевізників визначає:

- 1) робочий орган;
- 2) конкурсний комітет;
- 3) організатор перевезень на підставі рішення конкурсного комітету окремо щодо кожного об'єкта конкурсу;
- 4) конкурсний комітет на підставі попереднього опрацювання робочим органом.

4. Визначення на конкурсних засадах підприємства (організації) для здійснення функцій робочого органу здійснюється відповідно до:

- 1) технічного завдання;
- 2) тендерної документації;
- 3) вимог Закону України «Про автомобільний транспорт»;
- 4) принципів ділового звичаю.

5. Секретар конкурсного комітету з визначення автомобільних перевізників призначається:

- 1) головою конкурсного комітету;
- 2) більшістю голосів членів конкурсного комітету;
- 3) організатором з числа представників організатора або робочого органу;
- 4) керівником робочого органу.

6. Інформація про будь-яку зміну умов конкурсу з визначення автомобільних перевізників повинна бути:

- 1) доведена до відома всіх перевізників-претендентів не менш як за 20 днів до дати проведення конкурсу шляхом опублікування у засобах масової інформації, в яких було розміщено оголошення про конкурс;

- 2) розміщена на офіційному вебсайті відповідного організатора перевезень за 10 днів до дня проведення конкурсу;
- 3) надіслана персонально кожному перевізнику-претенденту;
- 4) обґрунтованою.

7. Перевізника-претендента, визнаного переможцем конкурсу з перевезення пасажирів на внутрішньообласних, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах, може бути визнано таким, лише у разі, коли набрана ним за окремим об'єктом конкурсу кількість балів:

- 1) вища ніж 15;
- 2) вища ніж 1;
- 3) не є від'ємною;
- 4) вища ніж нуль.

8. Рішення про результати конкурсу з визначення автомобільних перевізників оформлюється:

- 1) протоколом;
- 2) стенограмою;
- 3) наказом;
- 4) розпорядчим документом.

9. Організатор зобов'язаний провести конкурс з визначення автомобільних перевізників не пізніше ніж:

- 1) за 10 днів до дня закінчення договору (дозволу);
- 2) за 45 календарних днів до дня закінчення строку дії договору (дозволу);
- 3) закінчиться строк дії договору (дозволу);
- 4) через 10 днів з дня оголошення конкурсу.

10. Скарги за результатами конкурсу з визначення автомобільних перевізників можуть подаватися:

- 1) протягом 10 днів з дати його проведення;
- 2) протягом 20 днів з дати його проведення;
- 3) протягом 30 днів з дати його проведення;
- 4) протягом 45 днів з дати його проведення.

11. Документи та зазначена в них інформація, що подані автомобільними перевізниками-претендентами для участі у конкурсі з визначення автомобільних перевізників, повинні бути достовірними станом на:

- 1) дату подання таких документів на конкурс і на дату проведення самого конкурсу;
- 2) дату проведення конкурсу;
- 3) 1 січня поточного року;
- 4) дату оголошення конкурсу.

12. Кількість представників громадських організацій, діяльність яких пов'язана з автомобільним транспортом, що можуть входити до складу конкурсного комітету з визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування, повинна становити:

- 1) не менше 50 відсотків загальної кількості представників громадських організацій;
- 2) не менше 25 відсотків загальної кількості представників громадських організацій;
- 3) не менше половини складу конкурсного комітету;
- 4) не менше третини складу конкурсного комітету.

13. У разі продовження дії договору (дозволу) з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування автомобільний перевізник подає організатору перевезень заяву за встановленою формою у строки:

- 1) не раніше ніж за 90 календарних днів до закінчення строку дії договору (дозволу);
- 2) не раніше ніж за 45 календарних днів до закінчення строку дії договору (дозволу);
- 3) не пізніше ніж за 60 календарних днів до закінчення строку дії договору (дозволу);
- 4) не пізніше ніж за 90 календарних днів до закінчення строку дії договору (дозволу).

14. Оголошення про проведення конкурсу на визначення автомобільного перевізника публікується:

- 1) протягом 20 днів з моменту подачі до друкованого засобу масової інформації;
- 2) не пізніше ніж за 30 календарних днів до початку конкурсу;
- 3) за 45 днів до дати проведення відповідного конкурсу;
- 4) кожного 10 числа місяця наступного за звітним.

15. Документи на участь у конкурсі з визначення автомобільного перевізника подаються:

- 1) в електронному вигляді;
- 2) у паперовому вигляді та на електронну адресу;
- 3) у двох закритих конвертах (пакетах);
- 4) у поштову скриньку.

16. Місце формування маршруту це:

- 1) один або обидва кінцеві пункти маршруту, з якого (яких) розпочинається робота на міжміському маршруті;
- 2) один або обидва кінцеві пункти маршруту, з якого (яких) розпочинається робота на міжміському маршруті, приміському або міському;

- 3) початкові та кінцеві пункти маршруту, з якого (яких) розпочинається робота на міжміському маршруті, приміському або міському;
- 4) початкові та кінцеві пункти маршруту, з якого (яких) розпочинається робота на міжміському маршруті.

17. У разі коли щодо одного міжобласного автобусного маршруту є кілька перевізників-претендентів, переможцями конкурсу визнаються автомобільні перевізники, які:

- 1) відповідають вимогам статей 45 і 46 Закону України «Про автомобільний транспорт» та Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування;
- 2) за результатами голосування конкурсного комітету набрали найбільшу кількість балів;
- 3) за результатами розгляду набрали найбільшу кількість балів відповідно до системи оцінки пропозицій перевізників-претендентів;
- 4) першими подали документи відповідно до журналу реєстрації вхідної кореспонденції.

18. Розмір плати за участь у конкурсі з визначення автомобільного перевізника встановлюється організатором на підставі кошторису витрат і:

- 1) не може перевищувати 300 неоподаткованих мінімумів доходів громадян на дату подання заяви про участь у конкурсі;
- 2) стягується після проведення конкурсу;
- 3) дорівнює 100 мінімальним заробітним платам станом на 1 січня року проведення конкурсу;
- 4) не може бути меншим 1 гривні.

19. Перевізникам-претендентам, які не стали переможцями конкурсу з визначення автомобільного перевізника або не допущені до участі у конкурсі, плата за участь у конкурсі:

- 1) не повертається;
- 2) повертається протягом 10 днів після дня проведення конкурсу;
- 3) повертається у випадку подання відповідної заяви;
- 4) повертається частково.

20. Переможцем конкурсу на міжобласних маршрутах визначається:

- 1) претендент, який набрав найбільшу кількість балів;
- 2) претендент, який до цього працював на об'єкті конкурсу та набрав найбільшу кількість балів;
- 3) претендент, який має новий рухомий склад;
- 4) претендент, який подав документи на участь у конкурсі, які відповідають обов'язковим та додатковим умовам конкурсу, встановленим організатором перевезень, та є достовірними на дату подання документів на конкурс і на дату проведення самого конкурсу.

IV. Питання на перевірку знань Закону України «Про транспорт»

1. Якими нормативно-правовими актами регулюються відносини, пов'язані з транспортною діяльністю?

- 1) Законом України «Про транспорт»;
- 2) Кодексами (статутами) окремих видів транспорту, Законом України «Про транспорт»;
- 3) Конституцією України, Законом України «Про транспорт»;
- 4) Законом України «Про транспорт», кодексами (статутами) окремих видів транспорту, іншими актами законодавства України.

2. До повноважень якого органу (органів) належить питання здійснення державного управління в галузі транспорту?

- 1) Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністерства інфраструктури України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, місцевих Рад народних депутатів та інших спеціально уповноважених на те органів відповідно до їх компетенції;
- 4) спеціально уповноважених органів відповідно до їх компетенції.

3. Що є основою для здійснення перевезення та надання послуг підприємствами транспорту?

- 1) державні та комерційні замовлення та договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту;
- 2) державні договори, розпорядчі документи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;
- 3) державні контракти, державні замовлення і договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту;
- 4) комерційні і державні контракти, державні замовлення та договори на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту.

4. Яку відповідальність несе підприємство транспорту, діяльність якого пов'язана з підвищеною небезпекою, за шкоду, заподіяну внаслідок загибелі або ушкодження здоров'я пасажира під час користування транспортом?

- 1) адміністративну і кримінальну;
- 2) матеріальну;
- 3) адміністративну, цивільну і дисциплінарну;
- 4) дисциплінарну, цивільну і кримінальну.

5. Спеціальна охорона та супровід вантажів здійснюється у порядку:

- 1) встановленому Міністерством оборони України;
- 2) встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;
- 3) встановленому Кабінетом Міністрів України;
- 4) визначеному самостійно або на вимогу замовника.

6. Єдину транспорту систему становлять:

- 1) транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт, у тому числі метрополітен), промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;
- 2) залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;
- 3) транспорт загального користування, промисловий залізничний транспорт, відомчий транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування;
- 4) залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт, промисловий залізничний транспорт, трубопровідний транспорт, шляхи сполучення загального користування.

7. До повноважень якого органу належить питання координації діяльності всіх видів транспорту в Україні?

- 1) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури;
- 2) Кабінету Міністрів України;
- 3) Комісії з координації роботи транспорту;
- 4) Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури.

8. Якщо міжнародним договором, укладеним Україною, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у законодавстві України про транспорт, то застосовуються правила:

- 1) відповідного міжнародного договору;
- 2) виключно законодавства України;
- 3) привілей надається нормам законодавства України, але не допускається звуження правил міжнародного договору;
- 4) всі відповіді правильні в залежності від умов договорів.

9. Ким формується державна політика з питань транспорту в Україні?

- 1) Президентом України;
- 2) Кабінетом Міністрів України;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

4) Комітетом Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури.

10. Хто забезпечує міжнародне співробітництво в транспортній галузі України?

1) Кабінет Міністрів України;

2) Міністерство закордонних справ України;

3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

4) Президент України.

11. Який орган (суб'єкт) розробляє профілактичні заходи щодо запобігання виникненню катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті та контролює їх виконання?

1) вантажовідправник;

2) перевізник;

3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;

4) Міністерство інфраструктури України.

12. Який орган (суб'єкт) проводить технічне розслідування дорожньо-транспортних пригод, катастроф, аварій, подій на автомобільному транспорті?

1) вантажовідправник;

2) перевізник;

3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;

4) Національна поліція України.

13. Відшкодування збитків від безплатних перевезень пільгових категорій громадян регулюється нормативними актами:

1) Президента України;

2) Верховної Ради України;

3) Кабінету Міністрів України;

4) місцевих органів виконавчої влади.

14. Який орган затверджує перелік вантажів, що підлягають спеціальній охороні та супроводу?

1) Кабінет Міністрів України;

2) Міністерство інфраструктури України;

3) Міністерство внутрішніх справ України;

4) Національна поліція України.

15. Охорона та супровід небезпечних і цінних вантажів за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, забезпечуються:

- 1) відправниками або одержувачами вантажів протягом усього шляху руху;
- 2) перевізником;
- 3) Національною поліцією України;
- 4) усі відповіді правильні.

16. Збитки, заподіяні транспорту внаслідок навмисного блокування транспортних комунікацій та інших незаконних дій, спрямованих на порушення безперешкодної та безперервної роботи транспортних засобів, відшкодовуються:

- 1) транспортним підприємствам, установам і організаціям винними особами у встановленому законом порядку;
- 2) з державного бюджету;
- 3) страховими організаціями;
- 4) з фонду відшкодування збитків, заподіяних транспорту внаслідок навмисного блокування транспортних комунікацій та інших незаконних дій, спрямованих на порушення безперешкодної та безперервної роботи транспортних засобів.

17. Державний нагляд (контроль) за діяльністю суб'єктів господарювання, що здійснюють перевезення пасажирів і вантажів (у тому числі небезпечних), юридичних та фізичних осіб проводиться шляхом:

- 1) планових, позапланових ревізій;
- 2) планових, позапланових оглядів;
- 3) планових, позапланових, рейдових перевірок (перевірка на дорозі);
- 4) планових, позапланових перевірок.

18. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на наземному транспорті, і центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, мають право:

- 1) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім залізничного транспорту);
- 2) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім міського електричного транспорту);
- 3) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім автомобільного транспорту);
- 4) забороняти експлуатацію транспортних засобів (крім морського та річкового транспорту).

19. Для проведення заходу державного нагляду (контролю) оформлюється:

- 1) наказ на перевірку;

- 2) посвідчення (направлення);
- 3) розпорядження органу державного контролю;
- 4) окреме доручення органу державного контролю.

20. До повноважень якого органу належить питання здійснення нагляду за дотриманням вимог щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища автомобільним, залізничним транспортом?

- 1) Міністерства енергетики та захисту довкілля України;
- 2) Міністерства інфраструктури України;
- 3) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 4) Державної екологічної інспекції України.

21. До повноважень якого органу належить питання ведення обліку катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті?

- 1) Міністерства інфраструктури України;
- 2) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті;
- 3) Державної служби статистики України;
- 4) АТ «Укрзалізниця».

V. Питання на перевірку знань Регламенту Кабінету Міністрів України

1. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються:

- 1) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України;
- 2) за ініціативою розробника;
- 3) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів, актів Кабінету Міністрів України, доручень Прем'єр-міністра України, а також за ініціативою членів Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, державних колегіальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій з дотриманням вимог Регламенту Кабінету Міністрів України;
- 4) на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, доручень Прем'єр-міністра України, а також міжнародних договорів, ратифікованих Верховною Радою України.

2. З яких питань не видаються постанови Кабінету Міністрів України?

- 1) затвердження положення;
- 2) затвердження статуту;
- 3) затвердження державної цільової програми, плану заходів;
- 4) затвердження порядку, регламенту, правил, методики.

3. Головним розробником проекту акта Кабінету Міністрів України є:

- 1) центральні органи виконавчої влади;
- 2) міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим;
- 3) орган, який вносить проект акта до Кабінету Міністрів України;
- 4) міністерства, інші центральні органи виконавчої влади відповідно до своєї компетенції.

4. Який проект акта не підлягає проведенню правової експертизи Міністерством юстиції України?

- 1) про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері;
- 2) про затвердження фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектора економіки;
- 3) про делегування повноважень Кабінету Міністрів України органам виконавчої влади у передбачених законом випадках;
- 4) про утворення та затвердження складу робочих груп з питань ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

5. Який проект акта підлягає обов'язковому погодженню з Державним агентством з питань електронного урядування?

- 1) проект акта щодо затвердження положення про центральний орган виконавчої влади в частині функціонального обстеження з метою недопущення дублювання повноважень;
- 2) проект акта з питань надання адміністративних послуг;
- 3) проект акта з питань утворення та організації роботи комітету з призначення керівників особливо важливих для економіки підприємств;
- 4) проект акта з питань делегування повноважень Кабінету Міністрів органам виконавчої влади у передбачених законом випадках.

6. Проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться на розгляд Уряду:

- 1) головними розробниками – міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади;
- 2) головними розробниками – центральними органами виконавчої влади;
- 3) головними розробниками – міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади (крім тих органів, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через відповідних міністрів),

державними колегіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями;

4) головними розробниками – міністерствами.

7. Який з документів не підписується керівником органу, який є головним розробником, або особою, що його заміщує під час внесення проекту акта Кабінету Міністрів України на розгляд Уряду?

- 1) супровідний лист;
- 2) пояснювальна записка;
- 3) порівняльна таблиця;
- 4) довідка про погодження.

8. Який документ подається разом з проектом Закону, що вноситься до Кабінету Міністрів України, крім документів та матеріалів, передбачених пунктом 1 § 50 Регламенту Кабінету Міністрів України?

- 1) довідка щодо відповідності положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод;
- 2) експертний висновок;
- 3) політична пропозиція;
- 4) перелік нових законів та законів, які потребують викладення у новій редакції, інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень закону.

9. У який строк заінтересований орган зобов'язаний за зверненням розробника взяти участь в опрацюванні та погодженні проекту акта Кабінету Міністрів України, розробленого в ініціативному порядку, у частині, що стосується його компетенції, у разі коли розробник не зазначає у супровідному листі строк погодження такого проекту акта?

- 1) в одnodенний строк;
- 2) протягом п'яти робочих днів;
- 3) протягом десяти робочих днів;
- 4) у місячний строк.

10. Який документ надсилається центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра, разом з проектом акта відповідному міністерству для його погодження міністром?

- 1) політична пропозиція.
- 2) перелік нових законів та законів, які потребують викладення у новій редакції, інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень закону.
- 3) довідка щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis ЄС).

4) пояснювальна записка.

11. Який проект акта не підлягає обов'язковому погодженню усіма заінтересованими органами, а також Мінфіном та Мінекономіки?

1) з питань, пов'язаних із запобіганням виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідацією їх наслідків, або з інших питань, пов'язаних з виникненням загрози життю та/або здоров'ю населення, а також з невідкладних питань щодо проведення антитерористичної операції та обороноздатності держави;

2) який містить інформацію з обмеженим доступом;

3) з кадрових питань;

4) що стосується укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України.

12. Який проект акта підлягає обов'язковому погодженню з Нацдержслужбою?

1) про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері;

2) про затвердження положення про центральний орган виконавчої влади;

3) про делегування повноважень Кабінету Міністрів України органам виконавчої влади у передбачених законом випадках;

4) щодо кадрових та інших питань організаційно-розпорядчого характеру.

13. Які наслідки у разі коли проект акта Кабінету Міністрів України за висновком Мін'юсту не відповідає Конституції та законам України, актам Президента України?

1) проект акта повертається на доопрацювання;

2) проект акта не підлягає внесенню на розгляд Кабінету Міністрів України;

3) щодо такого проекту акта проводяться узгоджувальні процедури, консультації, наради, робочі зустрічі на рівні керівників головного розробника та заінтересованих органів;

4) рішення щодо такого проекту акта приймається на засіданні Кабінету Міністрів України.

14. Який орган проводить антикорупційну експертизу з метою виявлення у проекті акта Кабінету Міністрів України норм, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень?

1) Національне антикорупційне бюро України;

2) Національне агентство з питань запобігання корупції;

3) Міністерство юстиції України;

4) Кабінет Міністрів України.

15. Фінансово-економічні розрахунки під час підготовки проекту акта Кабінету Міністрів України проводяться за методикою, що розробляється та затверджується:

- 1) Міністерством юстиції України;
- 2) Кабінетом Міністрів України;
- 3) Міністерством фінансів України;
- 4) головним розробником проекту акта.

16. До проекту розпорядження Кабінету Міністрів про схвалення концепції реалізації державної політики у відповідній сфері та концепції закону додається:

- 1) висновок про проведення антидискримінаційної експертизи.
- 2) пояснювальна записка.
- 3) політична пропозиція.
- 4) висновок про проведення гендерно-правової експертизи.

17. Яку інформацію не містить Концепція реалізації державної політики у відповідній сфері?

- 1) проблема, яка потребує розв'язання;
- 2) мета і строки реалізації концепції;
- 3) обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів;
- 4) оцінка регуляторного впливу.

18. До повноважень якого органу належить питання здійснення контролю за своєчасним поданням органами виконавчої влади проектів законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України?

- 1) Міністерства юстиції України.
- 2) Секретаріату Кабінету Міністрів України.
- 3) Верховної Ради України.
- 4) Офісу Президента України.

19. Акти центральних органів виконавчої влади скасовуються:

- 1) повністю чи в окремій частині керівником відповідного центрального органу виконавчої влади;
- 2) повністю чи в окремій частині Міністром, через якого спрямовується та координується діяльність відповідного центрального органу виконавчої влади;
- 3) Кабінетом Міністрів України шляхом прийняття відповідних розпоряджень. Проект такого розпорядження готує Мін'юст за дорученням Прем'єр-міністра України;
- 4) постановою Кабінету Міністрів України. Проект такої постанови готує Мін'юст за дорученням Прем'єр-міністра України.

20. Проекти розпоряджень Кабінету Міністрів України з кадрових питань готуються в установленому Кабінетом Міністрів України порядку та вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України:

- 1) державним секретарем Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністром Кабінету Міністрів України;
- 3) Прем'єр-міністром України;
- 4) Комісією з питань вищого корпусу державної служби.

Начальник Управління кадрової служби

Володимир ДЗУСНКО